

PÚTNIK

Božieho milosrdenstva

farnosti Božského Srdca Ježišovho
Partizánske-mesto

XV. ročník
číslo 7/2017

„... dnes musím zostať v tvojom dome.“

Lk 19,5

Šíriame za
dobrovoľný príspevok

Pútnik Božieho milosrdenstva

Z obsahu...

Úvodník

Večný zdroj síl pre každého

strana 3

Otázочки

Predstavujeme vám nášho nového pána kaplána

strana 4

Týka sa nás

Leto a prázdniny v živote kresťanských seniorov

strana 5-8

Zažili sme

Ľudové misie pátrov Verbistov vo farnosti Partizánske

strana 8-10

Udalosť leta 2017

strana 10-12

Pút vo Veľkých

Uherciach

strana 12

Zaujalo nás

Sedem bolestí Panny Márie

strana 13-14

Farská kronika

od 26.5. do 17.8.2017

Do nášho cirkevného spoločenstva sa sviatosťou krstu začlenili:

Emily Medek
Tamara Navrátilová
Liliana Tóthová
Tamara Tomanová
Nina Bridová
Lenka Lukačovičová
Leila Lakatošová
Lujza Dvončová
Jessica Pihiková
Alex Pihík
Ema Rihárová
Simona Plachá
Kristína Balažiková

S nádejou na večný život sme odprevadili:

Mária Hurtečaková, 85 r.
Margita Lachkovičová, 87 r.
Vincent Utekal, 82 r.
Peter Mikuš, 21 r.
Tatiana Bezáková, 54 r.
Natália Kotlárová, 9 r.
Milan Géci, 71 r.
Mária Gregorová, 77 r.
Jozef Hradiský, 86 r.
Anna Madová, 84 r.
Ján Novák, 77 r.
Bohumír Fekete, 80 r.
Miroslav Paško, 76 r.
Jozef Šesták, 71 r.

Sviatosť manželstva prijali:

Pavol Kovačik - Iveta Hajrová
Martin Fízer - Zuzana Andrejová
Marek Vymyslický - Eliška Matejovová
Peter Žikavský - Dajana Janíčková
Marián Súlovský - Lucia Lajčiaková
Michal Talár - Simona Pileková
Tomáš Srogončík - Natália Srncová

Liturgický kalendár

3.9. - 22. nedeľa v cezročnom období
10.9. - 23. nedeľa v cezročnom období
15.9. - Sedembolestná Panna Mária, Patrónka Slovenska
17.9. - 24. nedeľa v cezročnom období
24.9. - 25. nedeľa v cezročnom období

Večný zdroj síl pre každého

A máme tu koniec leta. Mnohí z nás si počas týchto dní oddýchli a plní energie pokračujeme v ďalšom živí. Plní elánu a síl sa púšťame do ďalšieho obdobia tohto roka. Ale aspoň na krátky čas sme vymenili každodennú rutinu za chvíľku oddychu a pokoja. Každý jeden z nás má v živej pamäti všetko to pekné, čo zažil počas týchto dvoch mesiacov. Čo objavil nové, s kým bol, koho stretol, čo ho dokázalo potešiť a možno aj sklamal. Určite by toho bolo aj na jeden román.

Všetci veľmi dobre vieme, že ak nám pookreje telo, tak tam zároveň nemusí pookriať aj naša duša. Ale práve naopak platí, že ak pookreje duša, tak naše telo je veselšie a aj tie ťažšie problémy oveľa ľahšie zvládneme. Preto by sme sa mali snažiť o to, aby sme v prvom rade nasýtili dušu a až potom svoje telo. To sa nám ale nie vždy podarí. Veď predsa každý z nás je iný a každý z nás má iný

„zdroj energie“. Nieкого dokáže nabiť rodina, priatelia, iného práca... Určite budete so mnou súhlasiť, keď poviem, že jeden zdroj je stále nabitý a nikdy nekončí. A pritom stále pracuje, aj keď my spíme. Dokáže stáť blízko pri nás, aj keď si myslíme, že my ho k životu vôbec nepotrebujeme. Je stále s nami. Iba čaká, kedy mu sami otvoríme svoje srdce, aby sme ho prijali a mohol nás naplniť svojím pokojom. Je ním Ježiš Kristus - večný zdroj.

A práve na to, aby sme sa po prázdninách a dovolenke dokázali naplno vrátiť do pracovného tempa, budeme potrebovať vynaložiť veľa svojich síl. A tak vám všetkým prajem, aby ste, či už doma, v škole, alebo v zamestnaní čo najviac dokázali čerpať z tohto pre nás nikdy nekončiaceho zdroja. Pre každého z nás je dosť a nikdy z neho neubudne.

Martin Mihál, kaplán

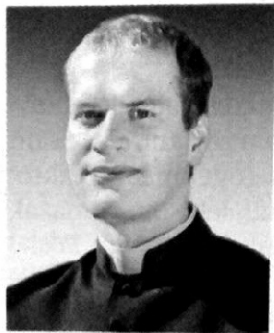

Predstavujeme vám nášho nového pána kaplána

1. Pán kaplán, vitajte v Partizánskom! Tak ako Vašich predchodcov, ani Vás, dôstojný pán, neobíde otázka, ktorá vari najviac zaujíma našich čitateľov. Čo nám poviete o sebe?

Narodil som sa v Zlatých Moravciach ako prvé zo štyroch detí. Vyrastal som v Prievidzi, kde som navštevoval základnú aj strednú školu. Následne som v štúdiu pokračoval na vysokej škole v Trenčíne. Zároveň popri štúdiu som si podal prihlášku na Univerzitu Komenského na odbor katolícka teológia.

2. Aká bola vaša cesta povolania? Kedy ste sa rozhodli vykročiť za Pánom?

Martin Mihál

P o ukončení štúdia teológie vo mne zaznieval Boží hlas volajúci do Pánovej žatvy. Rozhodol som sa tento hlas nasledovať.

V r ú c n a

túžba nasledovať Kristov príklad s nerozdeleným srdcom vo mne zaznievala natoľko, že som sa odhodlal podať si prihlášku do kňazského seminára v Badíne.

3. Máte vzor medzi svätými? A aký je váš obľúbený citát?

Mojím vzorom je francúzsky diecézny kňaz sv. Ján Mária Vianney (sviatok 4. augusta). Vážim si ho pre jeho osobný

príklad. Predovšetkým sa veľa a hlboko modlil. Žil v chudobe, veľa svedel...
A obľúbený citát je pre mňa od sv. Terézie z Kalkaty: „Modli sa, ako keby všetko záviselo od Boha, a rob, čo môžeš, ako keby všetko záviselo od teba.“

4. Aké sú vaše záľuby?

Predovšetkým obľubujem športy, pri ktorých možno sledovať Božiu stvoriteľskú tvorivosť. Preto nepohrdnem turistikou, kde môžem vidieť z kopcov nádherné scenérie Stvoriteľovej všemohúcnosti. Tento pohľad je tak uchvacujúci! Potom je to záľuba športu, kde treba vypnúť a jednoducho zabudnúť a prečistiť hlavu, preto bicykel je výbornou možnosťou.

5. S akými pocitmi ste k nám prichádzali?

Keď som po kňazskej vysviacke otváral obálku s dekrétom, nevedel som, kde budem poslaný. Po mojej diakonskej službe vo Veľkom Krtíši ma otec biskup poslal na moje prvé kaplánske miesto do farnosti Partizánske - mesto. Nebolo to pre mňa celkom neznáme mesto. Napriek tomu bolo vo mne mnoho myšlienok: čo tu nájdem, aké to bude, akí sú obyvatelia, teda také bežné myšlienky, ktoré človeku napadnú, keď sa stretáva s novým prostredím.

6. Čomu by ste sa chceli najviac venovať v našej farnosti?

V prvom rade, nikdy som takto nerozmýšľal. Myslím, že je potrebný dlhší čas na to, aby človek spoznal, čomu sa venovať a aké sú potreby vo farnosti. Pán je ten, ktorý ma tu chcel mať a ja som len nástroj.

Za rozhovor ďakuje redakcia

Leto a prázdniny v živote kresťanských seniorov

Aj počas dovoleniek či letných prázdnin život v klube kresťanských seniorov s pomocou Božou sa uberal svojim tempom. Aj keď nás či účastníkov našich akcií semtam riadne zohrialo letné slniečko, predsa len sme spolu prežili nejednu peknú chvíľu.

V sobotu 3.6.2017 sme za pomoci viacerých dobrovoľníkov či sponzorov usporiadali športový deň v areáli ZŠ s MŠ veľká okružná, ktorý pozostával z bežeckých pretekov a športového zápolenia kresťanských seniorov. Tomuto podujatiu venujem samostatný článok.

Utorok 6.6. patril zájazdu do Nitry na divadelné predstavenie muzikálu „Povolanie pápež“. V júni sme spolu s vami všetkými prežili krásny týždeň počas ľudových misií. V nedeľu 9.7. sme mali

posedenie - opekačku v záhradke u sestričiek, pri ktorej nás navštívili naši duchovní otcovia vdp. dekan s novým pánom kaplánom. Vo štvrtok 20.7. sme si boli trochu zaplávať (hlavne tí, ktorí to vedľa), v kúpeľnej obci Podhájska a trochu pookriať hlavne na tele. Pookriatie na duchu sme zasa zažili počas púte na Raticov vrch v sobotu 5.8. Je to vrch nad Hriňovou, kde majú svoj kláštor pátri kapucíni. Kresťanskí seniori usporiadali túto púť v spolupráci s

ružencovým bratstvom, s p. Zábojníkovou, čo bolo v tomto roku po druhýkrát (po púti na Staré Hory). Účastníci púte si veľmi pochvaľovali krásne chvíle, ktoré počas púte zažili. Počas cesty v autobuse, počas modlitieb, sv. omše v kostolíku na Raticovom vrchu... Okrem tejto púte niektorí z nás boli účastníkmi pútí v

Topoľčiankach, na Skalke pri Trenčíne, v Chalmovej či v neďalekých Veľkých Uherciach. Počas júla sa prehnila ponad naše mesto riadna víchrica, ktorá polámala či vyvrátila nejednen strom či konár. Neobišla ani našu krížovú cestu, kde sme museli odstrániť niekoľko stromov či konárov. Snažili sme sa natrieť kríže, ktoré boli v apríli pred Veľkou nocou zničené. Veľmi pekne sú udržiavané chodníky krížovej cesty, hlavne

zásluhou p. Petrika. Máme v štádiu schvaľovania stavebné povolenie na realizáciu Kaplnky povýšenia Sv. kríža so zvoničkou, ktorá má stáť na vrchu kalvárie. Chvála Bohu sa tento proces chýli ku koncu. V septembri nás opäť čaká slávnostné trojdnie 12.9.-14.9.2017, kedy si pripomíname požehnanie Krížovej cesty z roku 2013. Program trojdnia je súčasťou tohto príspevku.

Športový deň

Klub kresťanských seniorov Partizánske - mesto pripravoval prakticky od začiatku roka športové zápolenie viacerých vekových kategórií. Športový deň sa uskutočnil v sobotu 3.6.2017 v areáli ZŠ s MŠ na Veľkej okružnej v Partizánskom v pravej športovej a priateľskej atmosfére. Klub kresťanských seniorov Partizánske - mesto toto športovo - priateľské podujatie zorganizoval za veľmi dobrej spolupráce s vedením školy, p. riaditeľom Jurajom Gunišom, ktorý bol tiež jedným z účastníkov bežeckých pretekov. Podujatie podporili finančne či materiálne viacerí sponzori, najmä mesto Partizánske, ktoré prispelo finančnou dotáciou a taktiež

Ústredie ZKS a ÚC Trenčín a viacero ďalších, ktorí prispeli a dopomohli k zdarnému priebehu podujatia.

Športový deň sa skladal z dvoch častí. A to z 3. ročníka bežeckých pretekov a športového zápolenia kresťanských

seniorov. Kým v minulom roku bolo na štarte 28 účastníkov, tento rok ich bolo už 67 a väčšinou prejavili spokojnosť s úrovňou a organizáciou podujatia. Súťaží kresťanských seniorov sa zúčastnili pretekári z Trenčína,

Pruského, Púchova, Orechového a Bratislavy. Najviac sa darilo klubom z Trenčína a Partizánskeho. Ale svoje odvedli aj súťažiaci z ostatných klubov. Podujatiu prialo pekné slnečné počasie, ženičky z klubu navarili výborný guláš, na ktorom si účastníci športového dňa ozaj pochutnali. Podujatie svojou návštevou poctili vdp. dekan Vladimír Farkaš, primátor mesta pán Jozef Božik a vdp. kaplán Jozef Mikula, ktorí sa zúčastnili odovzdávania cien víťazom bežeckých pretekov a otvárania súťaží kresťanských seniorov, ktoré vdp. dekan tiež požehnal.

Chcem sa poďakovať všetkým, ktorí sa akýmkoľvek spôsobom zapojili do tohto vydareného podujatia. Poďakovať treba vedeniu školy na Veľkej okružnej, mestu Partizánske, chlapcom z Mestskej polície, pánu Barborkovi za zdravotnú službu, všetkým sponzorom, či už prispeli finančne, či materiálne, nech im to dobrý Pán Boh mnohonásobne odplatí a tie darované hodnoty im nikdy nechýbajú. Nemôžem zabudnúť na prácu a námahu, ktorú odvedli členovia organizačných výborov oboch častí športového dňa pri príprave a realizácii tohto vydareného podujatia. Ďakujem tiež všetkým účastníkom oboch častí

športového dňa za účasť a zdravé športové zápolenie. Srdečná vďaka patrí tiež našim milým hosťom vdp. dekanovi, pánu primátorovi a vdp. kaplánovi, že prijali naše pozvanie. Srdečná vďaka za všetko a Pánu Bohu za pekné slnečné počasie!

Muzikál „Povolanie pápež“

Na sklonku minulého roka mal v nitrianskom divadle Andreja Bagara svoju premiéru muzikál „Povolanie pápež“, ktorého hlavným námetom je život pápeža, dnes už svätca, Jána Pavla II. Prakticky od tohto okamihu sa náš Klub kresťanských seniorov zaoberal myšlienkou ísť do Nitry a pozrieť si toto predstavenie. Po viacerých telefonických rozhovoroch a možných termínoch, kedy by sme mohli do Nitry ísť, nakoniec vzišiel termín v utorok 6.6.2017. Dlhší čas sme dávali dohromady záujemcov z radov kresťanských seniorov, aby sme sa v spomenutý deň vydali na cestu do Nitry autobusom z autoškoly „SAŠA“. Všetci účastníci zájazdu, diváci tohto nevšedného predstavenia v podaní divadelného a tanečného súboru Nitrianskeho divadla boli a sú doteraz nadšení z hereckého a speváckeho prejavu všetkých účinkujúcich, najmä však pána Galloviča, ktorý stvárnil postavu pápeža Jána Pavla II. v starších rokoch. Všetkých 50 účastníkov zájazdu je vďačných vedeniu mesta Partizánske za to, že mohli vycestovať do Nitry, lebo nám prispelo finančne na tento zájazd a divadelné predstavenie. Treba tiež poďakovať autoškole „SAŠA“, hlavne šoférovi, že sme sa z tohto nezabudnuteľného predstavenia s pomocou Božou šťastne vrátili do svojich domovov.

Ľudové misie v Partizánskom - Baťovanoch

Pre každú dedinu, mesto či farnosť je Božím požehnaním, keď k nim zavítajú ohlasovatelia Božieho slova - pátri misionári, či už verbisti, redemptoristi, benediktíni alebo z inej rehole. Túto nevšednú udalosť zažili nedávno aj veriaci farnosti Božského Srdca Ježišovho Partizánske - mesto. Na tento rok pripadla v tejto farnosti obnova misií. Obnovu teda vykonali pátri verbisti z Nitrianskej kalvárie s vdp. Jánom Kušnírom. Pred časom členovia farskej pastoračnej rady s vdp. dekanom Vladimírom Farkašom vyslovili želanie, že by ľudové misie prebehli v čase, keď si práve budeme pripomínať sviatok patróna nášho chrámu, teda Božské Srdce Ježišovo. Preto

TÝKA SA NÁS

misie pátri verbisti vykonali práve v tomto čase, od 18.6.2017 - 25.6.2017 a konali sa v duchu oslavy Božského Srdca Ježišovho.

Pátri verbisti pripravili veľmi bohatý duchovný program, ktorý oslovil iste každého, kto sa zúčastňoval sv. omši či iných sprievodných programov. Že to bol ozaj bohumilý program svedčia aj hojná účasť hlavne na sv. omšiach, čo milo prekvapilo aj samotných pátrov verbistov. V rámci programu prebehli prednášky pre chlapcov, ženy či mládež a deti. Prebehla odprosujúca pobožnosť k patrónovi kostola, pomazanie chorých, obnova krstných i manželských

sľubov, požehnanie chleba, ktorý po sv. omši pátri rozdávali tým, ktorí boli na sv. omši; prebehli besedy s misionármi. Pátri postupne navštívili všetky školy v meste, aj sociálne ústavy a pána primátora Jozefa Božika v jeho úrade na radnici. S radosťou ich prijali na svojom stretnutí aj kresťanskí seniori. Na záver misií v nedeľu 25.6. počas slávnostnej sv. omše pátri posvätili pred kostolíkom nový misijný kríž.

Celé misie počas ôsmich dní boli ozaj

požehnaním pre mesto a farnosť. Nech Pán Boh pátrom verbistom, medzi ktorými bol aj páter Thomas, rodák z Indonézie, mnohonásobne odmení ich oddanosť Božiemu slovu a tiež námahu, ktorú vynaložili počas ľudových misií v Partizánskom - Baťovanoch. Veľká vďaka za všetko!

Stanislav Husár
predseda Klubu kresťanských
seniorov PE-mesto

Ľudové misie pátrov Verbistov vo farnosti Partizánske

18.6. - 25.6.2017

„Dnes musím zostať v tvojom dome.“ (Lk 19,5)

ZAŽILI SME

V nedeľu 18. júna 2017 sme u nás s veľkým očakávaním privítali pátrov misionárov verbistov z Kalvárie v Nitre, na ktorých sa naša farnosť modlitbami pripravovala už mesiace predtým. Naš pán dekan Vladimír Farkaš ich slávnostne privítal počas sv. omše o 10,30 hod. a odovzdal pátrovi Jánovi Kušnírovi štólu, ktorou im symbolicky prenechal farnosť.

Zároveň predstavil aj ďalších pátrov misionárov, najmä pátra Thomasa Tulunga z Indonézie z ostrova Flores.

Slávnostnú sv. omšu celebroidal páter Thomas, ktorý veriacich v kostole vyzval, aby pozvali ostatných na misijný program do kostola a povedali, že je v kostole „čokoládový kňaz“. Páter bol plný humoru a zo sv. omše veriaci odchádzali s úsmevom na tvári. Každý deň mali verbisti sv. omšu na inú tému: Cirkev, Sviatosť zmierenia, Panna Mária, Ježiš - Spasiteľ, Kto je pre mňa Kristus a Modlitba. Pred večernou sv. omšou bývala najskôr videoprezentácia k misijnej téme.

Z tematickej kázne sviatosť zmierenia misionári vyzdvihli, že svätá spoveď je to najlepšie, čo my katolíci máme. Nikto iný, či je to moslim, budhista, alebo hinduista, to nemá. Človeku po spovedi spadne zo srdca „kameň“ jeho hriechov. Pri spovedi môžeme nášmu nebeskému Otcovi vyznať všetky hriechy. Keď znovu zhrešíme, nemusíme sa trápiť, že sme zlyhali; zlyháme zas, ale prostredníctvom vyznania hriechov sa očisťujeme. Jedným z hriechov je klamstvo. Všetci klameme! Nikto z nás nie je bez hriechov, kto si myslí, že je, tak klame!

Boli rozobraté aj ďalšie hriechy, ktoré si zľahčujeme a nevyznávame, na ktoré pátri „zaostřili“ našu pozornosť.

Ponúkam vám niekoľko myšlienok, ktoré ma chytili za srdce: Jednou z misijných tém bola aj modlitba. Ako sa modlili svätá Terézia Avilská? Čo povedala? Démon nás pokúša, keď sa chceme ísť modliť. Dáva nám do mysle výhovorky, prečo sa nemodliť - načo sa modliť, veď aj tak sa zle sa modlím, zajtra sa pomodlím... Svätá Terézia povedala, že na Pána Boha myslí stále. Nemyslí na neho najviac tri minúty. Svätá Faustína, ktorá žila bohatým duchovným životom a bola obdarená mystickými darmi, videla, ako trpia duše v očistci. Drahý Spasiteľ ju naučil novú modlitbu - Korunku k Božiemu

milosrdenstvu, ktorá má uzmierniť Boží hnev. Najviac duší je poslaných do neba počas Vianoc, nie na deň Všetkých svätých. Nestačí, aby Boh videl nás, aj my musíme

vidieť Boha. Nieкто si hovorí, že sa modlí veľa, ale pritom sa modlí málo. Máme sa modliť tak, ako vieme, nie ako nevieme. Mali by sme sa pri modlitbe cítiť spojení s Bohom, uvedomovať si jeho prítomnosť. Pána Boha vtedy prosíme tak, ako to robili Abrahám a Mojžiš. Matka Božia - Panna Mária - nás učí, dáva osobný príklad, pomáha nám načúvať Pánu Bohu. Mexičania si dali žiadosť, aby sa mohli modliť „Svätá Mária, matka Božia aj naša“. Je to správne, ona je aj našou matkou. Panna Mária je Panna, počas zvestovania odpovedá Bohu „nech je, ako povedal“. Vie, že bude trpieť, ale prijíma Božiu vôľu. Páter Ján bol misionárom v Mexiku - v hlavnom

meste Mexiko City, kde je bazilika Panny Márie Guadalupskej. Ťažko ochorel a modlil sa k Panne Márii Guadalupskej. Keď sa uzdravil, dal jej sľub, že sa príde každý mesiac pomodliť do jej baziliky. Keď bol preložený do mesta Guadalajara, tak mu sľúbil iný páter, že sa tam príde za neho každý mesiac pomodliť. Je našou Matkou, Matkou nás všetkých, ako naša pozemská matka, ale ona nás nikdy neopustí, stále je s nami! Páter ďalej v kázni rozobral zázrak počas svadby v Káne Galilejskej. Matka Božia vidí, že nie je víno, tak prosí Ježiša, aby niečo urobil. Ten jej odpovedá: „Čo mňa a teba do toho, žena? Ešte neprišla moja hodina.“ (Jn 2,1-12). Vie, že Ježiš je Boží Syn

ZAŽILI SME

a nechce, aby sa svadba nevydarila. O Panne Márii nie je žiadna zmienka v Biblii, že uteká k Božiemu hrobu. Ona vie, že vstane z mŕtvych! Všetky slová, ktoré jej povedal

situácia na Kube je veľmi biedna. Obyčajní obyvatelia zarábajú len 10 dolárov, sú chudobní. Každý mesiac dostávajú od socialistického štátu potravinový lístok, ¼

ZAŽILI SME

Boží Syn, si zachovávala hlboko vo svojom srdci. Panna Mária je nazývaná aj matkou Eucharistie. Ona porodila Ježiša Krista. Jej krv prúdi v tele Ježiša, jeho telo je z jej tela.

V piatok navštívili pátri chorých v zariadeniach v našom meste, aby im vyslúžili sviatosti, povzbudili v nesení kríža v chorobe. Po sv. omši vyslúžili pátri sviatosť pomazania chorých tým chorým, ktorí vládali prísť do kostola. V sobotu večer k nám prišiel ďalší misionár, ktorý pôsobí na Kube tretí rok vo svojej farnosti. Priblížil nám život v tejto komunistickej krajine. Vianoce sa tam kedysi neoslavovali. Ich slávenie bolo umožnené až v r. 1997 od návštevy dnes už svätého pápeža Jána Pavla II. Ekonomická

litra oleja, kávu, trstinový cukor a orechy. Pri každej slávnosti alebo procesii si musia misionári žiadať povolenie od štátu, od strany, ktorá tu vládne. Na Kube je veľa protestantov, ktorí považujú katolícku cirkev za diabolskú, urážajú aj Pannu Máriu. Lákajú k sebe ľudí kúskom obloženého chleba...

Misionári v nedeľu 25.6. posvätili náš misijný kríž pred kostolom a po slávnostnej sv. omši sme sa s nimi rozlúčili. Každý si odnášal domov množstvo podnetov na osobné meditácie, modlitby, povzbudenie pre konanie dobra, šírenia Božieho Slova ako i posvätené kríže, ktoré posvätili naše domovy a rodiny pri spoločnej modlitbe.

Peter

Udalosť leta 2017

Miestnosti fary zaplnené detskými úsmevmi, dvere polepené hádkami, karimatky položené na zemi, množstvo hluku, skandovanie pokrikov, aj takéto prívlastky niesol prvý júlový týždeň. Ako každý rok, aj tento sme sa rozhodli leto odštartovať prímestským táborom. Na prvý pohľad to vyzerá celkom tradične, ale je to inak, pretože nastala generačná výmena.

Tábor už nevedla Zuzka s Lukášom, keďže sa zaoberajú svadobnými prípravami (blahoželáme!), ale odozdali ho do rúk nám - mladším. Stála pred nami neľahká výzva, no naše rozhodnutie bolo jasné: „Ideme do toho!“ Nevedeli sme, čo nás čaká, čo všetko za organizáciou tábora stojí, ale naše srdcia zapálené pre tábor hovorili jasne. Po niekoľkých mesiacoch priprav,

kedy sme vymýšľali tému, hry, aktivity, výzdobu, motto, dolad'ovali každý detail... to prišlo. Zrazu bol 3. júl a náš tábor bol za dverami! Hudba hrala, občerstvenie bolo na stoloch, steny polepené plagátmi - všetko bolo hotové. Naše malé dobrodružstvo sa mohlo začať.

Témou sa tento rok stalo Cestovanie v čase, ktoré sme deťom priblížili skrze príbehy z Biblie, symbolizujúce silu, vieru, odhodlanie či vytrvalosť. V pondelok to bolo Stvorenie sveta, v utorok Potopa, v stredu 10 Egyptských rán, vo štvrtok Danielove sny a v piatok Ježiš.

Heslo tábora znelo *Spoločne môžeme zmeniť svet*. V hlave sa vám vynára možno otázka: Prečo? Akú to má súvislosť? Odpoveď znie: Jednoduchú! Celý týždeň sme spoznávali dejiny. **V š e t c i** si uvedomujeme, že práve tieto deti budú o pár rokov tvorcami dejín a budú môcť byť tými, ktorí budú hýbať svetom. Áno, znie to bláznivo. Možno máte pocit, že vy nič nezmeníte, že to musia „tamti hore“. Opak je pravdou, každý jeden z nás môže meniť veci a niekto predsa začať musí. Ten niekto môžete byť práve vy!

Deťom sme chceli ukázať, aké sú dôležité; chceli sme ich naučiť pracovať v kolektíve, pričom každý z nich vynikal v niečom inom; ukázať im, že vzájomná podpora je dôležitá. Živo mám v pamäti moment, ako sme kráčali na Ondrej chatu a jeden chlapec už nevládal. Celý tím išiel jeho

tempom, povzbudili ho, počkali... Dokonca párkrát upozornili aj mňa, aby som išla pomalšie, s radosťou som to prijala. Veríme, že raz budeme o nich ešte veľa počuť, pretože každé dieťa, ako i každý človek je unikátom.

V pondelok sme deťom vydali cestovný pas (ako pravým cestovateľom), do ktorého si dennodenne zapisovali, čo zažili, my sme im ho s radosťou kontrolovali a čítali ich úprimné zápisky. Okrem toho sa ešte rozdelili do skupín, spoznali svojich animátorov, zložili hymnu tábora a vytvorili

ZAŽILI SME

si rôzne výrobky na tvorivých dielňach. Každá skupinka si v tento deň vytvorila vlastný pokrik a vlajku. V utorok pomáhali Noemovi postaviť archu a poskladali dúhu na znak zmierenia. V stredu sme sa spoločne vybrali na Ondrej chatu, zachrániť našu animátorku Veju, ktorú ráno uniesli. Po ceste na deti čakali rôzne nástrahy, ktorým museli odolať, aby Veju na konci cesty mohli vyslobodiť. Vo štvrtok pomáhali Danielovi s jeho snami a v piatok šířili dobro, tak ako Ježiš. Spoločne sme sa vybrali do mesta, kde sme rozdávali ľuďom srdiečka a plnili rôzne

úlohy (zapriať pekný deň, spýtať sa, aký dnes mal/a deň...). Neverili by ste, akú iskru v očiach mali ľudia, ktorým sme darovali srdiečko alebo sa ich len spýtali, ako sa dnes majú! Jedna pani sa nás spýtala: „Za čo som dostala toto srdce?“ Odpoveď detí: „Pretože ste.“ Jej oči zaplavila radosť, údiv a na krajíčku ju štípali aj slzy. To je odkaz, ktorý sme chceli zanechať deťom. Je dôležité, aby bojovali za zmenu, aby okolo seba šíрили dobro a navzájom sa v tom podporovali. Aj vy, milí čitatelia, ste nemenej dôležití! Kedy ste naposledy niekomu zapriali pekný deň?

Možno včera, možno veľmi dávno; možno ste chceli, ale strach vám to nedovolil... Nie je predsa napísané, že sa máme obrátiť a byť ako deti, lebo im patrí nebeské kráľovstvo? (Mt 18,2-4) Preto vás povzbudzujem: nemajte strach, pýtajte sa ľudí, užívajte si život (nech nie je len každodennou rutinou), usmievajte sa! Aj jeden úsmev môže zmeniť človeku deň. Ste dôležití! Táborový týždeň v nás zanechal veľké množstvo spomienok. Lúčenie bolo ťažké, ale pre nás to bola jednoznačne udalosť leta 2017!

Lenka

Púť vo Veľkých Uherciach

ZAŽILI SME

Mnohí veriaci z blízkeho okolia prijali pozvanie 13. augusta 2017 na Kalváriu vo Veľkých Uherciach, kde sa konala púť z titulu sviatku Nanebovzatia Panny Márie. Kazateľom a celebrantom bol rektor Košického kňazského seminára ThDr. Štefan Novotný, PhD. Za pekného slnečného počasia sme cez zastavenia kalvárie vystúpili až ku kaplnke, kde sa slávila sv. omša. Hlavný celebrant spolu so svojím bývalým spolužiakom, miestnym kňazom v d p . M a r e k o m

Martinkovičom, vo svojich príhovoroch povzbudili veriacich, aby všetky svoje ťažkosti, trápenia a životné situácie zverili podľa príkladu Panny Márie do Božej vôle. Mnohí z nás, ktorí boli na púti nepoznajú históriu tohto miesta. Kaplnka na Kalvárii leží na úbočí hory Šípok. Dala ju postaviť okolo roku 1850 barónka Kristína Hellenbachová Rudnayová ako vďaka za uzdravenie svojho manžela bylinami, ktoré na tomto mieste nazbierala. V roku 1852

bola posvätená banskobystrickým biskupom Štefanom Moyzesom a zasvätená Nanebovzatej Panne Márii. Ku kaplnke boli následne vybudované zastavenia križovej cesty. Na sviatok Nanebovzatia Panny Márie (15. augusta) sa tu na púti schádzajú veriaci

z celého okolia. Tento krásny sviatok zapadol aj do kontextu osláv 100-ročnice Fatimy a 165. výročia posvätenia kaplnky.

Zároveň je to pre nás výzva, aby sme podľa príkladu Panny Márie, stíšeni v rozhovore s Bohom boli schopní rozpoznať

Boží hlas, v každej životnej situácii hovoriť ako Mária „fiat“ a byť súčasťou Božieho plánu, ktorý má Boh s každým človekom. Len od nás závisí ako „pootvoríme“ dvere nášho srdca a necháme v ňom pôsobiť Boha. Nech tieto posledné letné dni sú načerpaním množstva duchovných síl a požehnaní do ďalších pracovných dní.

Boris

Sedem bolestí Panny Márie

Prvou bolesťou Panny Márie bola Simeonova predpoveď o Ježišovi, keď ho ako 40-dňového obetovali v chráme. Evanjelista Lukáš píše: „*Simeon ich poželhal a Márii, jeho matke, povedal: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, - a tvoju vlastnú dušu prenikne meč -, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc.“* (Lk 2, 34-35) Túto bolesť by sme mohli nazvať bolesťou spôsobenú slovom o milovanom človeku. Mária dostala od Simeona slovo predpovede o utrpení jej syna. Slovo, ktoré ju zranilo a nedalo jej spať až dovtedy, kým sa neuskutočnilo. S Máriou sa môžeme identifikovať vtedy, keď počujeme i my slovo, ktoré nás zraní: lekár nám diagnostikuje a oznámi nevyliciteľnú chorobu, alebo že dieťa, ktoré sa nám má narodiť, nebude zdravé, alebo iná zlá správa... Toto sú chvíle zjednotenia sa s našou matkou Máriou.

Druhou bolesťou bol útek do Egypta. Evanjelista Matúš píše: „*Po odchode [mudrcov] sa Jozefovi vo sne zjavil Pánov anjel a povedal: „Vstaň, vezmi so sebou dieťa i jeho matku, ujdí do Egypta a zostaň tam, kým ti nedám vedieť, lebo Herodes bude hľadať dieťa, aby ho zmránil.“ On vstal, vzal za noci dieťa i jeho matku a odišiel do Egypta.“* (Mt 2, 13-14) Toto bola bolesť spôsobená neistým osudom milovaného človeka. Je veľa vecí, ktoré nám alebo našim blízkym spôsobujú neistotu ohľadom budúcnosti: nezamestnanosť, existenčné problémy, vláda alebo vyčíňanie zlých ľudí. Toto sú chvíle, kedy znášame ten istý úd, ako sv. rodina. Netreba ani tu strácať nádej v obrátenie zla na dobré.

Treťou bolesťou je hľadanie Ježiša v chráme. Evanjelista Lukáš hovorí: „*...keď sa dni slávností skončili a oni sa vracali domov, zostal chlapec Ježiš v Jeruzaleme, čo jeho rodičia nezbadali. Nazdávali sa, že je v sprievode. Prešli deň cesty a hľadali ho medzi príbuznými a známymi. No nenašli. Vrátili sa teda do Jeruzalema a tam ho hľadali. Po troch dňoch ho našli v chráme.“* (Lk 2, 42-46) Toto bola bolesť spôsobená stratou milovaného človeka. Vždy,

keď sa nám deti alebo iní blízki stratia, či už mravným spustnutím, stratou viery alebo jednoducho tým, že idú ako Ježiš cestou, ktorej my nerozumieme, prežívame bolesti, ktoré prežívala Mária a Jozef. Ani tu netreba byť pasívnym, ale uvažovať, čo je ešte možné urobiť, aby sa veci - alebo aby sme sa my sami - zmenili.

Štvrtou bolesťou bolo stretnutie sa s Ježišom na krížovej ceste. Evanjelista Lukáš píše: „*Šiel za ním veľký zástup ľudu aj žien, ktoré nad ním kvílili a nariekali.“* (Lk 23, 27-31) Medzi týmito ženami bola zaiste i Mária, Ježišova matka. Toto bola pre ňu bolesť spôsobená ponižovaním a zahanbovaním milovaného človeka. Niet na svete väčšej bolesti, ako strata cti, ktorá sa prejavuje tým, že ľudia si z nás alebo z našich blízkych robia posmech, pohrdajú nami, majú nás či ich za nič. Toto sa môže stať, keď nás spravodlivo či nespravodlivo obvinia z niečoho, alebo keď človek ochorne na psychickú chorobu, ktorá celkom zmení podstatu jeho osobnosti. Ťažko nám je prizerať sa na človeka, ktorý takto trpí.

Piata bolesť bol pohľad na Ježišovo zomieranie na kríži. Evanjelista Ján píše: „*Pri Ježišovom kríži stála jeho Matka, sestra jeho matky, Mária Kleopasova, a Mária Magdaléna. ... Potom Ježiš vo vedomí, že je už všetko dokonané, povedal, aby sa splnilo Písmo: «Žiznim.» Bola tam nádoba plná octu. Nastokli teda na yzop špongiu naplnenú octom a podali mu ju k ústam. Keď Ježiš okúsil ocot, povedal: «Je dokonané.» Naklonil hlavu a odovzdal ducha.“* (Jn 19, 25-30) Toto bola bolesť z utrpenia milovaného človeka. Ježiš trpel enormne a Mária nemohla, čo ako by bola chcela, urobiť úplne nič. Toto utrpenie sa v našom živote odohráva, keď vidíme trpieť svojho blízkeho: telesne, duševne i duchovne. Vidíme jeho bolesť, trápenie, bezsenné noci, a nemôžeme pomôcť, iba sa prizerať. Čo však pomôže, je aj obyčajná prítomnosť, ako v prípade Márie a Ježiša.

Šiesta bolesť bolo prijatie mŕtveho Ježiša z kríža do lona. Evanjelista Lukáš píše: „*Tu istý muž menom Jozef, člen rady, dobrý a spravodlivý človek judejského mesta Arimatey, ktorý*

nesúhlasil s ich rozhodnutím ani činmi a očakával Božie kráľovstvo, zašiel k Pilátovi a poprosil o Ježišovo telo. Keď ho sňal, zavinul ho do plátna..." (Lk 23, 50-53) Toto bola bolesť zo smrti milovaného človeka. Mária prežívala najväčšiu stratu svojho života. Ježiš ležal mŕtvý v lone, z ktorého sa narodil. Je veľa foriem smrti, z ktorých pozostáva náš život, kým nepríde smrť definitívna. Musíme odumierať veciam, vzťahom, závislostiam, naviazanostiam, sebe samým, svojmu vlastnému egu... A to preto, aby sa v nás mohol lepšie a v plnšej miere rozvinúť život.

A konečne siedmou bolesťou Panny Márie bolo uloženie Ježišovo tela do hrobu. Apoštol a evanjelista Ján píše: „V tých miestach, kde bol ukrižovaný, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nik neležal. Tam teda uložili Ježiša, lebo bol židovský Prípravný deň a hrob bol blízko.“ (Jn 19, 41-42). A prorok Izaiáš k tomu dodáva: „Z

úzkosti a súdu ho vyrvali a kto pomyslí na jeho pokolenie? Veď bol vyťatý z krajiny živých, pre hriech svojho ľudu dostal úder smrteľný. So zločincami mu dali hrob, jednako s boháčom bol v smrti, lebo nerobil násilie ani podvod nemal v ústach.“ (Iz 53, 8) Toto je bolesť z odlúčenia od milovaného človeka. I v našom živote sú bolestné odlúčenia; niektoré sú časné, niektoré definitívne, napríklad smrť. Je vecou viery prijať fakt, že ani smrťou sa život, a teda ani naše vzťahy nekončia, iba sa mení ich podoba. A my sa raz znova stretneme. Mária o tejto skutočnosti bola pevne presvedčená. Preto ani pri zapečatenom hrobe nestrácala nádej. Ba mohli by sme povedať, že bola snád' jediná, ktorá neverila, že hrob má v živote jej Syna posledné slovo. Preto správa o zmŕtvychvstaní ju sotva prekvapila. Toto je lekcija aj pre nás: smrť nie je koniec, smrť je začiatok. A preto žijeme náš život v nádeji.

prevzaté internet

Zázrak v Zaragoze

Medzi Madridom a Barcelonou na rieke Ebro leží Zaragoza. V tomto meste sa nachádza národná svätyňa Španielska, chrám Panny Márie, zvaný Pilar. Celkom blízko sa vypína nádherná bazilika, ktorú volajú Seo. Katedrála má veľmi pekné oltáre a umelecky cenné obrazy. Jedna z bočných kaplniek je zasvätená svätému miništrantovi - mučeníkovi Dominguitovi de Val. Na starých antických obrazoch je zobrazený zázrak svätej hostie v Zaragoze. Tento zázrak sa stal v čase, keď tu bol arcibiskupom Don Alfonso Arbuello. Jeho učeník pomocník, kanonik Dormer, popísal celú udalosť vierohodne tak, ako sa stala.

Roku 1427 žil v Zaragoze manželský pár v ustavičných svároch a hádkach. Zvady boli na dennom poriadku. Žena namiesto toho, aby prosila Boha o pomoc a hnevlivého muža trpezlivo znášala, sa ustavične sťažovala ľuďom. Nieкто jej poradil, aby navštívila istého mohamedána, ktorý je vraj skutočným majstrom v čarodejníctve. Býval v temnej úzkej uličke. S trochou obavy ho žena navštívila a od srdca sa mu vyžalovala. Berber ju mlčky vypočul. Prívŕženec Mohameda nenávidel Krista a nemenej i kresťanov. Povedal, že veľmi ľutuje, ale

pomôcť jej nemôže. Keď však naliehala a všemožne ho prosila, povedal jej: „Viete čo, existuje síce jeden prostriedok, ale ja ho zadovážiť nemôžem.“ „Povedzte mi, čo potrebujete, a ja to zoženiem, aj keby ako ťažko.“ Berber si ju premeral pohľadom, vážne sa jej zahľadel do očí a riekol: „Povedz, môžem sa na teba skutočne spoľahnúť?“ „Áno, na moje čestné slovo.“ Nato mohamedán: „Potrebujem hostiu... jedinú hostiu.“ Žena, katolíčka, zbledla a zľakla sa. Afričan jej pozrel ostro do očí. Nato odišla, ale už s judášskym úmyslom. Na druhý deň skoro ráno prišla poverčivá žena do kostola svätého Michala. Nedôstojne pristúpila k svätému prijímaniu, v kútiku hostiu z úst vybrala a vložila do pripravenej schránky. Po bezbožnej krádeži odišla z kostola a ponáhľala sa k domu spomenutého čarodejníka. A tu sa stal zázrak, ktorý je dodnes v živej pamäti ľudu.

Pozrime sa, čo hovorí historický dokument uložený v zaragozskej katedrále: Keď žena schránku otvorila, zbledla na smrť, lebo namiesto hostie zbadala krásneho, žiarou osvetleného chlapčeka. Od strachu a hrôzy nevedela, čo si počať. Má to prezradiť alebo zotrvať vo svojom bezbožnom čine? Bola

bezradná. Mohamedán jej poradil, aby schránku s malým dieťaťom hodila do ohňa. Žena ho poslúchla. Prišla domov, nakládla oheň a schránku hodila do plameňov. S úžasom, od strachu bez seba pozorovala, že obal zhorel na popol, chlapec však ostal neporušený a naďalej vyžaroval ostré, ale príjemné svetlo. Zázrakom úplne zmätená, vybrala sa znovu k zločinnému zradcovi. Keď mohamedán vypočul jej rozprávanie, aj on sa zhrozil a naľakaný roztriasol. Už sa obaja strachovali pred trestom z neba. Rozhodli sa, že spoločne pôjdu do katedrály. Ona

ľutujúc svoj bezbožný čin sa mienila vyspovedať, mohamedán bol ochotný celú záležitosť porozprávať generálnemu vikárovi a prosiť o odpustenie za spáchaný zločin. Keď sa najdôstojnejší pán arcibiskup don Alfonso Arbuello zo Zaragozy o udalosti dozvedel, ihneď nechal celý prípad dôkladne vyšetriť. Zvolal učeních teológov a vážene osobnosti, aby sa s nimi poradil, čo treba robiť. Po dôkladnej porade, presvedčení o pravdivosti udalostí, rozhodli preniesť Jezuliatko z domu ženy do katedrály.

Ešte v ten istý deň, bola sobota, sa zišla veľká procesia, na ktorej bolo prítomné duchovenstvo katedrály, duchovenstvo z chrámu Panny Márie Pilar, ďalej členovia mužských a ženských rehoľných spoločností, zástupcovia úradov mesta Zaragozy, šľachtici i veriaci z celého mesta. Sám arcibiskup pod baldachýnom niesol s veľkou úctou na paténe neslýchaný zázrak - Božské Dieťaťko. Všetci dojatí, so slzami v očiach a s úžasom pozorovali zázračné Dieťa. Keď procesia došla do katedrály, arcibiskup položil Jezuliatko

na oltár svätého Valéra, lebo odtiaľ bolo Božské Dieťa najlepšie viditeľné. Hlboko dojatý arcibiskup povedal niekoľko slov a tým túto v dejinách Cirkvi jedinečnú slávnosť ukončil. Celú noc bolo Božské Dieťa na oltári, podobne, ako to býva pri vyložení prevelebnej Sviatosti Oltárnej. Občania Zaragozy celú noc vzdávali úctu skutočnému Spasiteľovi, nie skrytému pod spôsobom chleba a vína.

V nedeľu ráno celebraval arcibiskup ku cti prevelebnej Sviatosti slávnostnú svätú omšu. A tu sa stal zázrak. Keď veľadôstojný arcibiskup don Alfonso Arbuello začal modlitby svätej omše, Božské Dieťa sa opäť premenilo a namiesto neho na paténe ležala malá biela hostia. Priebeh a protokol o zázraku, ktorý je potvrdený a overený mnohými očitými svedkami, je uložený v archíve metropolitnej katedrály. Umelci tento zázrak zvečnili na maľbách, ktoré dodnes zobia kaplnku svätého Dominiguita de Val. Potiaľ správa pána kanonika Dormeza, ktorú môžu návštevníci Zaragozy vidieť a prešetriť ešte aj dnes.

V Zaragoze je v mnohých kostoloch i v samotnej katedrále po celý rok od rána do večera vyložená Prevelebná Sviatosť Oltárna. Veriaci tu kľacia vo dne i v noci a takto vzdávajú úctu najväčšiemu pokladu Cirkvi, samému Bohu, ktorý z lásky k ľuďom ustanovil a uskutočnil tento zázračný spôsob svojej prítomnosti.

spracoval Peter
prameň: P. Mariel Iraval y Roset S.J.:
„Prodigios eucaristicos“

**Národná púť
k Patrónke Slovenska**

Šaštin 14.-16. 9. 2017

* ŠTVRTOK 14. 9. *

17.00 | Mariánska hodinka
18.00 | Svätá omša
(vdp. Milan Čaniga, šaštínsky dekan)
20.00 | *To akože moje srdce...?* - hudobno-dramatické pásmo
(zbor Sedmohlások a mládež zo šaštínskeho oratória)
21.30 | Agapé
22.30 | Modlitba chvál, svedectvá, slovo
(spoločenstvo Agape a Kanaán z Trnavy)

* PIATOK 15. 9. *

00.30 | Liturgia hodín
(Neokatechumenátne spoločenstvá)
02.00 | Svätá omša
03.00 | Križová cesta (Milosrdné sestry sv. Kríža)
04.00 | Ruženec k Sedembolestnej
04.30 | Svätá omša
05.30 | Modlitba posvätného ruženca
(tajomstvá svedčia)
06.30 | Hodinky o Nepoškvrnenom Počati
07.00 | Svätá omša
08.00 | Svätá omša
09.15 | Modlitba posvätného ruženca
(slávnostné tajomstvá)

10.30 | Slávnostná svätá omša
(Mons. Ján Babjak S.J, prešovský arcibiskup-metropolita)

14.00 | Akatist k Bohorodičke
15.00 | Sprievodný program
(potrvá až do sobotného rána)

* SOBOTA 16. 9. *

06.00 | svätá omša
08.00 | svätá omša
09.15 | Ruženec k Sedembolestnej

10.30 | Slávnostná svätá omša púte seniorov a chorých
(Mons. Jozef Halík, bratis. pom. biskup)

12.00 | modlitba Anjel Pána a požehnanie devocionálií, pásmo mariánskych piesní
14.30 | Mariánska hodinka
19.00 | svätá omša
20.00 | program spoločenstva Modlitby za kňazov

i Ďalšie informácie nájdete na www.bazilika.sk

f Bazilika Sedembolestnej

Vydáva: Rímskokatolícky farský úrad v Partizánskom. Adresa: Rímskokatolícky farský úrad, Nám. SNP 949/20, 958 01 Partizánske, tel.: 038/749 2033, Internet: partizanske.fara.sk, e-mail: pe.mesto@fara.sk
Šéfredaktor: Klaudia Zábojníková. Redaktori: P. Andacký, M. Turek, B. Laurinec, R. Račáková, M. Lištiak.
Grafické spracovanie: R. Dobrotka. Jazyková úprava: J. Znášiková. Cirkevný cenzor: Mons. Vladimír Farkaš.
Redakčná rada ďakuje všetkým, ktorí sa na vydaní časopisu podieľali. Príspevky do časopisu môžete dať do schránky, priniesť osobne na farský úrad vždy do 14. dňa v mesiaci alebo poslať na e-mail: pe.mesto@fara.sk.
Redakcia si vyhradzuje právo výberu článkov. Nevyžiadané príspevky nevraciamy.
Tlač: ExpresPrint s.r.o., Partizánske. Tlač registrovaná Okresným úradom v Partizánskom č. 2002/00153.
Cirkevné schválenie: Biskupský úrad v Banskej Bystrici č. 50/99.